

Bewaar uzelf in de liefde Gods

We gaan lezen in de brief van Judas. Judas is de halfbroer van Jezus, geboren in het gezin van Jozef en Maria. We lezen daarover eerst in Marcus 6:3 waar staat:

Is dit niet de timmerman, de zoon van Maria, en de broeder van Jakobus en Jozef en Judas en Simon? En behoren zijn zusters hier niet bij ons?

Het gezin van Jozef en Maria heeft dus uit tenminste zeven kinderen bestaan, waarvan Jezus als zijn moeder Maria had en als zijn Vader God.

Deze halfbroer van Jezus heeft een brief geschreven, de brief van Judas. Hij schrijft vermaningen in zijn brief, vooral gericht tegen dwaalleraars.

Deze dwaalleraars verkondigden, dat Gods genade zo groot is, dat een mens maar rustig kan blijven zondigen en de vrije teugel kan geven aan zijn vleeselijke begeerten.

In de aanhef (v. 1) noemt Judas zich niet de broer van Jezus maar "een dienstknecht van Jezus" en een broeder van Jakobus. Deze Jakobus, ook een halfbroer van Jezus, heeft ook een brief geschreven.

We lezen eerst vers 3 en 4 waar staat:

Geliefden (hij spreekt niet de dwaalleraars zo aan, maar de oprechten):

Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijven over ons gemeenschappelijk heil, zie ik mij genoodzaakt het te doen met de vermaning tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is.

Want er zijn zekere mensen binnengeslopen (reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven) goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen.

Ze waren binnengeslopen, deze mensen en veranderden de genade in losbandigheid, waardoor Judas hen goddelozen noemt.

Deze dwaalleraars hielden zich ook bezig met gezichten en dromen zoals in vers 8a staat: *Desgelijks bezoedelen ook deze dromenziens hun vlees.*

En in vers 12 staat: *Dezen zijn de schandvlekken bij uw liefde-malen, zij, die zonder schroom tezamen feesten om zichzelf te weiden.*

In vers 16 staat dat zij morden om hun lot: *Dit zijn de morrenden, mokkend om hun lot, wandelende naar hun begeerten, maar hun mond spreekt hoogdravend, als zij om des voordeels wil de mensen in hun gezicht vleien.*

Maar in deze gemeenten, waar Judas naar schrijft, zijn ook oprechte kinderen van God. En deze geeft hij een bijzonder heerlijke aansporing, die in vers 20a staat en dat wordt tevens onze kerntekst:

Maar gij, geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof.

Wat moesten deze geliefde broeders en zusters doen, zij die niet met de dwaalleraars mee deden? Zij moesten zichzelf bewaren in de liefde Gods.

En dat is ook een belangrijke vermaning voor ons. Er is namelijk een wezenlijk verschil tussen de liefde Gods en de menselijke liefde.

In de liefde Gods is geen verandering of zweem van ommekeer. Maar menselijke liefde verandert en wordt beïnvloed door het gedrag van anderen.

Hoevelen zijn er niet, die op elkaar verliefd worden en trouwen, en later iets tegen elkaar krijgen, scheiden, ja elkaar zelfs kunnen gaan haten.

Jezus heeft gezegd dat in de eindtijd de wetsverachting zal toenemen en dat de liefde van de

meesten zal verkillen. Dat staat in Mt. 24:12.

Als de liefde verkilt, dan hebben zij menselijke liefde gehad of zijn buiten de liefde Gods gekomen. De anderen, bij wie de liefde niet verkilt, hebben de liefde Gods, die niet mee verandert met de omstandigheden of met het gedrag van mensen.

Jezus verkondigde de goddelijke liefde en dat lezen we in Math. 5:38 t/m 48 waar staat:

38 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Oog om oog en tand om tand. 39 Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe.

Dat is goddelijke liefde!

40 En wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel. En zal iemand u voor één mijl pressen, ga er twee met hem.

Zo iets doet men, als men gedreven wordt door de liefde van God.

42 Geef hem, die van u vraagt, en wijs hem niet af, die van u lenen wil.

43 Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

44 Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want Hij laat zijn zon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

46 Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?

Dat is dus menselijke liefde: liefhebben die ons liefhebben.

47 En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer

dan het gewone? Doen ook de heidenen niet hetzelfde?

48 Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.

Liefhebben, die ons liefhebben, dat is menselijke liefde. Alleen mensen groeten, die je liggen, dat is menselijk. Maar Jezus wil ons de goddelijke, volmaakte liefde geven.

En nu gaan we naar 1 Petrus 1:22 waar staat:

Nu gij uw zielen door gehoorzaamheid aan de waarheid gereinigd hebt tot ongeveinsde broederliefde, hebt dan elkan- der van harte en bestendig lief, als wedergeborenen.

Dat is goddelijke liefde, elkaar van harte en bestendig liefhebben, ongeacht wat de ander doet of zegt. En om tot die liefde te komen, moeten wij onze eigen ziel door gehoorzaamheid aan de waarheid reinigen tot ongeveinsde liefde. In de Duitse vertaling staat: *ongekleurde liefde.*

Als mijn liefde beïnvloed wordt door het gedrag van anderen, dan komt dat doordat ik mij door het gedrag van de ander laat beïnvloeden.

Wil ik in de liefde Gods blijven, dan moeten de omstandigheden en het gedrag van de anderen reiniging bewerken in mij, zodat ik in de liefde Gods kan blijven.

Ik moet niet menen, dat ik de ander moet reinigen maar mijn eigen ziel en ik moet mijn liefde niet door het gedrag van de ander laten kleuren.

Wat is goddelijke liefde? Het staat in 1 Joh. 4:10 t/m 12:

Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden.

De liefde Gods was dus niet van ons doen en laten afhankelijk. Hij had ons reeds lief toen wij nog zondaars waren!

Geliefden, indien God ons zo heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben.

Niemand heeft ooit God aanschouwd; indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons en zijn liefde is in ons volmaakt geworden.

Als we elkaar dus liefhebben met deze goddelijke liefde, dan blijft God in ons en dan is zijn liefde in ons volmaakt geworden.

De bron van onze liefde moet dus niet in de mensen en in hun gedrag gelegen zijn, maar in God. Jezus gaf zijn leven, toen wij nog zondaars waren.

Als de liefde van Jezus menselijk – gekleurd – was geweest door de manier, waarop Hij door mensen behandeld werd, dan was Hij niet in de Vader gebleven en de Vader was niet in Hem gebleven; dan zou Hij gezondigd hebben en had de duivel macht gekregen.

Dan had Hij moeten sterven voor zijn eigen zonden en was Hij niet de Verlosser van de wereld geworden.

Jezus moest dus in die goddelijke liefde blijven ter wille van Zichzelf en ter wille van het feit dat Hij de Verlosser der wereld zou worden.

We gaan weer terug naar de brief van Judas vers 20a:

Maar gij geliefden, bewaart uzelf in de liefde Gods, door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof (en daar zijn wij nu mee bezig) en door te bidden in de heilige Geest.

Door onszelf op te bouwen met Gods woord en door te bidden in de Geest, bewaren wij ons in de liefde Gods.

Bidden in de heilige Geest. Dat is een gebed in afhankelijkheid van de Geest. Dat is een gebed vrij van egoïsme.

In Romeinen 8 staat daarover:

26 *En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.*

27 *En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar de wil van God voor heiligen pleit.*

Nu gaan we weer verder met de brief van Judas vers 21:

Verwachtende de ontferming van onze Here Jezus Christus ten eeuwigen leven.

Wij verwachten het eeuwige leven. En in die verwachting mogen wij rekenen op de ontferming en dat is de barmhartigheid van onze Here Jezus Christus.

Tenslotte gaan we naar vers 24, het mooie slot van de Judas brief:

Hem nu , die u voor struikelen kan behouden...

Ondanks die dromenziensers in vers 8 en ondanks zij, die schandvlekken zijn bij de liefdemalen (v. 12) en ondanks de natuurlijke mensen, die scheuringen maken en die de Geest niet hebben (v. 19), ja, ondanks dat, kan Hij ons voor struikelen behoeden. Dus ongeacht het gedrag van de ander.

En Hij kan ons onberispelijk voor Hem doen staan voor zijn heerlijkheid in grote vreugde.

Wat zal dat zijn: onberispelijk voor Hem staan in grote vreugde!

Hij, de enige God, onze Heiland (hier wordt God de Vader ook onze Heiland genoemd), ... zij door Jezus Christus, onze Here: (en nu worden er vier dingen genoemd):

- Heerlijkheid : Hem zij de roem en de glorie.
- Majesteit: dat is zijn grootheid (denk aan de Koning, die wij met *Majesteit* aanspreken en God is de Koning der koningen en de Heer van

alle heren.

Hem behoort de kracht.

En macht:

Voor alle eeuwigheid (in alles
wat geweest is)

en nu (dat is ook vandaag dat
wij Hem alle heerlijkheid en
eer geven)

en in alle eeuwigheden (dat is
de tijd die nog komt tot in
het oneindige).

En zo eindigt deze waardevolle
brief van onze geliefde broeder
Judas, de halfbroer van Jezus,
die zichzelf : een dienstknecht
van Hem noemt.

Ere zij God!